

Herfsttintels

Over de innerlijke rondheid van het leven

Titel: **Herfsttintels**

Over de innerlijke rondheid van het leven

Tekst en beeld:

Nelly Maaskant

Website:

<https://www.toenwasertijdover.nl>

🎵 YouTube:

aerlim09

2025

Aan de lezer:

Er gelden geen auteursrechten. De teksten in dit boek kunnen vrij worden verspreid en geciteerd. Er is een vriendelijk verzoek om de bron te vermelden. Dank je wel voor het verspreiden van licht.

ISBN nummer: 978-94-652-8321-0

Geproduceerd door BoekXpress

*... Come and dance with me through the spirals,
step ahead in awareness and fall deep in love.
Only in the middle, only in the middle
we'll pick up the on-going sound...*

Dank je wel,
aan ieder die naast mij staat, meeluistert, meekijkt, meezingt
en er zichtbaar blij van wordt.
Nelly

Inspiratie

Ik ben een oktoberkind zoals in het lied van Liselore Gerritsen 'Oktoberkind': '...zal een herfstdag als een lentedag bezingen'. Het zijn de herfsttinten, de oogst en de overvloed, die mij doen tintelen. Het gaat over de innerlijke rondheid van leven, een voortdurend 'begin in einde' en 'einde in begin'. Deze bundeling van teksten voelt als oogst in mijn leven.

Geïnspireerd door het scheppingsverhaal in het Medicijnwiel van de behoeders van oude wijsheid, een verhaal in cirkels en spiralen: Er is een voortdurende ontwikkeling van levensvormen en die is eeuwig. Het is als een dans. De levensbron staat in het midden en is tegelijk in onszelf en overall om ons heen. De bron is Liefde. De schepping is geen eenrichtingsverkeer; steeds in de verbinding en in de ontmoeting ontstaat nieuw leven.

Geïnspireerd door de dialoog met een innerlijk Geliefde: 'Wist ik maar waarom ik steeds vaker opeens moet lachen. Een glinstering op de rand van wat ik nog niet ken, maar kennelijk al wel ben. Laat me dromen daar naar toe, achterstevoren in de tijd naar het reeds vervulde doel. Alles komt altijd rond vanuit de innerlijke rondheid van het leven. Dat dat troost, genade en schoonheid tegelijk is, dat dit de belofte is: daar waar ik er ook in stap op welk punt op welk moment, ik de rondheid zie, de volledigheid, de volmaaktheid en hoe ongelooflijk mooi en boeiend het dan wordt om vanaf de andere kant alles te doen, om het achterstevoren rond en vol te maken. Succes verzekerd, want de som der delen blijkt meer dan het oorspronkelijk geheel ...'

INHOUD

1. Vandaag 🎵
2. Licht-op-de-rand-van
3. Onder vleugels van de tijd 🎵
4. Oude wonden en de maan
5. Een spoor van kindervoeten 🎵
6. Na vele duizend jaren 🎵
7. Ergens zul je altijd zijn 🎵
8. Aan de kant van het water 🎵
9. Jaar en dag
10. Foto's in mijn hoofd 🎵
11. Herfsttintels 🎵
12. Vrijplaats
13. Een hand rond haar hart 🎵
14. In de klank van je stem 🎵
15. Als de wereld even stil staat
16. Ergens ben ik het verloren
17. En God zag dat het Goed was 🎵
18. Gestrekt uit het ongerede
19. '1984'
20. De cirkels
21. Hé, jij daar in de spiegel
22. Zijn lied 🎵
23. Breng een herinnering thuis 🎵
24. Ont-moeting
25. Voorbij
26. Conceptie
27. Vrij aan elkaar
28. '1972' 🎵
29. En dat is al
30. Mijn lijf doet pijn
31. Fluisteraar
32. Glimlach
33. Kindervuur 🎵
34. Vrij van binnen 🎵
35. DOEN 🎵
36. Alles en niets

- 37. Zo licht als de Veer van Ma'at 🎵
- 38. Sweet gentle Silence 🎵
- 39. An ocean inside 🎵
- 40. First sounds 🎵
- 41. Search and replace
- 42. In the Garden of Eden 🎵
- 43. Calling to the present 🎵
- 44. Dear K. and me 🎵
- 45. Healing Energy 🎵
- 46. Dear God,
- 47. Don't tell me to leave it 🎵
- 48. I cannot not 🎵
- 49. Echoes of Home 🎵
- 50. I give in 🎵
- 51. Sanctuary 🎵
- 52. It's all in-formation 🎵
- 53. Goddess within 🎵
- 54. Sterrenkind 🎵
- 55. Sterrenplukken
- 56. Notendop
- 57. Een bedje van gras
- 58. NUL is niet niks
- 59. Hallo 🎵
- 60. The first time I saw you 🎵

🎵 liedtekst, zie ook YouTube, kanaal 'aerlim09'

1. Vandaag

*En altijd kom ik bij jou vandaan
op de wegen zonder grond,
voor de ongeziene,
voor de ongehoorde,
voor het ondenkbare
is de wereld weer rond.*

Vandaag heb ik antwoorden geoogst
op vragen die stil waren vergeten
en wensen die door de tijd versleten
er niet meer mochten zijn.

Als al het praten is gedaan
en woorden niets meer kunnen uiten,
als vanzelf de deuren sluiten
om verder te kunnen gaan.

Vandaag is alles afgerond en nieuw.
Vandaag is schoon in mijn verleden.
Deze dag ben ik gerust tevreden,
een zondag in mijn bestaan.

De liefde doet mij goed vandaag,
een weg van eindeloos beminnen
en oeverloos op woorden zinnen
voor die ene blik, dat ene gebaar.

Vandaag heb ik antwoorden geoogst,
een deel van leven teruggegeven,
dat tot het uiterste gedreven,
een belofte heeft waargemaakt.

2. Licht-op-de-rand-van

het allermooist is
licht-op-de-rand-van
dan laat ik me genieten
van licht tegen donker aan
om een hoekje
door een kier
zoals alleen een belofte dat kan
ingelost
dankbaar
en fier

3. Onder vleugels van de tijd

*Onder vleugels van de tijd
waait stof op
in en uit vergetelheid,
we vertrouwen erop
Onder vleugels van de tijd
waait stof op
in en uit de waarheid
ja, we rekenen erop.*

Als geen hand meer voor ogen, geen mededogen,
schuilend achter muren tussen honderd vuren,
de richting kwijt.

Om uit te dagen met brandende vragen,
als woorden ontbreken, omdat ze verbleken,
alles aan het licht.

Altijd hunkerend en verlangend
tot het stof weer neer daalt
in stiller water, zacht en loom
en boven drijft
een dieper onderstroom.

Om wonden te helen, verdriet te delen,
genade te krijgen en niet te hoeven zwijgen
om in vrijheid te zijn.

Dwars door gevaren schoonheid bewaren,
als veel is verloren een lied blijven horen
in je moedertaal.

*Onder vleugels van de tijd
waait stof op
en met een blik op eeuwigheid
lichten sluiers op.*

4. Oude wonden en de maan

klaar en bedaard uitgenodigd
 sta ik -midden op de weg-
 stil
 hier, in een nacht op til,
 zal ik stappen wagen
 voorbij de horizon
 'zo doe je dat'
 suist het langs lichtvezelpaden
 en als ik omkijk
 zie ik de maan
 'zo gaat zij'
 in al haar volheid
 en klikt mijn systemen aan

zoeken naar 'oude wonden',
 helpt het dat ik er zoveel tref?
 duizend miljoen met mij verbonden,
 helpt het in mij dat besef?
 'zo weet ik dus dat'
 oude wonden
 om te verzachten
 weer durven open gaan
 'zo staat zij'
 als stille getuige te wachten
 aangedaan

5. Een spoor van kindervoeten

*Daar adem ik de cirkels binnen,
en soms in het getij van zinnen,
spoelt de ware aan;
aan de voet blijf ik staan.
En in de stilte van een nieuwe zin,
die ademt einde in begin,
in scherven van gestolen licht,
het spiegelbeeld van een gezicht....*

*Jij opent de poriën in mijn ziel,
zodat ik de Liefde kan ademen.
In mijn handen, mijn hart,
er is niets
in mij
dat weerstand biedt.
Want jij zingt zoals mijn levenslied
behoort te zijn
en zoals het voortdurend in mij wordt geboren.*

Er is een spoor van kindervoeten,
bewaard gebleven in het zand.
Ik volg dat spoor totdat ik sta
aan de voet van dit verhaal
en herinner telkenmaal.

Er is een spoor van waterdruppels,
bewaard gebleven op mijn huid.
Jij raakt mij aan en volgt dat spoor,
in vertedering
om iedere glinstering.

Er is een spoor van dromen,
bewaard gebleven in de tijd.
Op verre reizen, hemelhoog,
volg ik dat spoor
en geef mijn hart gehoor.

Er is een spoor van klanken,
bewaard gebleven in mijn keel.
Luister, fluister, woord voor woord,
eeuwenoud refrein,
gezongen medicijn.

Er is een spoor van leven,
bewaard gebleven in de nacht.
Ik volg de tekens, één voor één
tot veilig aangeland in een gevulde kinderhand.

6. Na vele duizend jaren

*...pak je kind bij de hand
en vertel het van vroeger,
ga terug naar het begin,
de verhalen van moeder aarde,
vertel van de zonnegodin....*

na vele duizend jaren zijn wij teruggekeerd
stapvoets door de tijden zijn wij ongedeerd
de kennis die wij dragen, de kracht die geneest
uit oeroude bronnen, het is nooit weggeweest

wij zijn de priesteressen, de slang in het paradijs
vereerd als de godinnen, verbrand in hekserij
Maria is herboren, en Anne Frank bevrijd
de amazones voeren hun magische strijd

haar namen zijn verloren, gebroken is haar macht
vergeten in de boeken, en woord voor woord verkracht
haar geest ondergedoken, haar lichaam werd verkocht
maar jij kan haar nog vinden, die heil bij haar zocht

het lied krijgt langzaam woorden, de sluiers opgelicht
toevallige herinnering aan ons ware gezicht
de maskers weggeleden, het licht aangedaan
zo tevreden, dat we samen kunnen gaan

7. Ergens zul je altijd zijn

*Ergens zul je altijd Zijn
de door een wens geroepene,
je naam uit lucht gegrepen,
door klanken aangeraakt.
De leegte week uit-één
om gretig plaats te maken,
want licht dat door ogen scheen
vermenigvuldigt zich.*

Ergens zul je altijd weten van de wonderlijke droom,
hoe het water zich liet vangen in een levensstroom.
En waar heb je toen geleerd voorbij een keuze JA te zeggen,
ergens in de diepte van mijn hart?

Ergens zul je altijd leven op de grens van mijn gehoor,
hoe de klank van den beginne zich mengde aan mijn oor.
En als je al handen had, dan lagen zij nu in de mijne
als getuigen, uitgesproken stil.

8. Aan de kant van het water

Urenlang

heb ik staan kijken

aan de kant van het water,

want daar zou het antwoord zijn.

In het licht van de nacht wordt niets gebroken;
de dag is nog vaag en het water ontspringt;
de dans om de vraag is ondergedoken;
niets dat mij tot antwoorden dwingt.

In het licht van de ochtend komen de vragen;
samen met mij duiken zij op;
de wind heeft het antwoord meegedragen
en in elke waterdruppel verstopt.

In het licht van de middag breekt het water,
onstuimig in een mensenhand,
soms wel, soms niet een vraag voor later,
als ik weer sta aan de waterkant.

In het licht van de schemer rimpelt het water
in na-gedachten-is,
en antwoordt stil in spiegelbeelden
tot de zon in haar is.

9. Jaar en dag

een steen wordt een rimpel
 een cirkel steeds wijder
 water weerkaatst herinnering
 aan de tijd van weleer
 aan de vrijheidsstrijder
 binnen de cirkel, binnen de kring
 jaar en dag telden op tot een ritme
 ooit waren zij ten dans gevraagd
 en binnen mijn kring, binnen mijn cirkel
 tot vrije willen uitgedaagd
 want hoe kan toch
 elk jaar
 elke dag

——— opgeteld
 een vast totaal van leven
 in doen en laten vrij
 wegebben in angst en streven?
 het is gezien hoe
 dagen, zelfs jaren
 zwaar wegen in de tijd
 hoe handen en voeten binden
 ruggen muren konden vinden
 in een verloren strijd
 hoe jaar en dag hetzelfde
 versteenden
 stil

Jaar en dag tellen op tot mijn ritme
 ik heb ze ten dans gevraagd
 en in de stilte tussen de maten
 heb ik mij zonder schild gewaagd.....

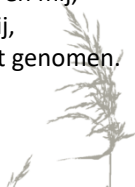
10. Foto's in mijn hoofd

*Er zitten foto's in mijn hoofd,
die in geen enkel album staan.
Ze klikten als vanzelf bij me naar binnen.
Ze worden scherper met de tijd,
ze kleuren in en hechten vast
aan hart en ziel en zinnen.*

Er is een beeld van een hand op mijn buik
en de zon in jouw haren,
van duizenden lijnen, die schoonheid
in een lichaam bewaren,
van kinderoogen, zo groot van verdriet,
dat je de bodem ziet.
Er is een beeld van dichte mist,
die breekt in ochtendlicht,
het verhaal van een vrouw die zich eindelijk laat beminnen.

Ik zie heel scherp nu het eerste woord,
dat ik ooit heb geschreven.
Nog scherper is de eerste blik
op nieuw geboren leven,
zo dichtbij de dood, zo dicht op mijn huid,
een foto met geluid.
Als veel is over gegaan en ik overeind ga staan,
is dat het beeld dat ooit naar binnen klikte.

Soms is het beeld in kleur,
uitvergroot in namen.
Een enkel woord geeft een stroom aan levensverhalen.
Ergens ooit een deur opengegaan
en nooit meer dicht gedaan.
Als ik omkeer, zie ik jou en mij,
als ik omkeer zijn wij vrij,
een foto in de toekomst genomen.

11. Herfsttintels

Na lentekriebels en zomerzinnen
 -te traag voor het oog en te snel naar smaak-
 ontketent al het open gebloeide
 een zichzelf overtreffende driekwartsmaat.
 Hier wil ik zijn, herfst getinteld,
 bloot gegeven aan eigen bloed
 hoe kan ik niet zien, niet horen, niet proeven
 deze implosie van overvloed?

Aan de rand ervan wil ik dwalen
 van kleur verschietend, verliefd, verteerd,
 tot niets meer reddend, rijp voor verhalen,
 waarin het tij zich keert.
 Hier word ik geboren, getogen,
 waar alles zich ledigt in later licht;
 het leven is hier lang gelaten,
 openbaar en vrij gewricht.

Als ik niets zou zien of horen of proeven
 van de neergang en de dood,
 als ik nooit de randen zou belopen,
 die de schaduw mij nog bood,
 dan was het leven kort en in gedrukte woorden
 mij te snel afgedaan,
 dan miste ik de herfstige tintels,
 die alleen in driekwarts-ópmaten vergaan.

Na lentekriebels en zomerzinnen
 -te traag voor het oog en te snel naar smaak-
 ontketent al het open gebloeide
 een zichzelf overtreffende driekwartsmaat...
 hier wil ik zijn.

12. Vrijplaats

ik heb mijn bed neutraal verklaard
vierkant stil
in een zee van gedachten
die in vaste cadansen
aan komen rollen
wit op zwart
rond blijven tollen
als golf na golf mij bezet
drijft zij boven
mijn bed
en redt
en machteloos gedachten
verslindt in vurig wit hun vorm
laat stilletjes de dag verzachten
en knipoogt in de storm

13. Een hand rond haar hart

Er ligt een hand rond haar hart;
 er is te veel verloren,
 het vuur is gedoofd.
 Zo klopt het stil, onhoorbaar kil
 om net van te leven
 en net van weg te geven
 dat niemand vragen stelt.

Vergeet haar niet om wat zij is geweest
 en breng haar terug uit de tijd.

Er ligt een hand rond haar hart;
 haar hoofd is vol gedachten,
 waarmee geen weg te gaan.
 Wat zij verloor tussen de regels door
 is niet te achterhalen,
 heeft haar doen verdwalen;
 wat gaat het mij nog aan?

Er ligt een hand rond mijn hart
 om eens te vergeven,
 door heimwee overmand.
 Al zoekend naar een plek voor twee
 zal ik het vuur dragen
 en ondanks alle vragen
 laat ik haar gaan.

Vergeet mij niet om wat ik ben geweest
 en breng mij terug uit de tijd.

Er ligt een hand op ons hart,
 een heilige belofte, dat niets vergeten is.

14. In de klank van je stem

*In de klank van je stem
kantelt verleden naar licht en liefde
een zachte ijlheid van tientallen stemmen meer*

een stem in 't hart van die zijn getroffen
die dodelijk stil in geen-weerwoord staan
die losgeslagen van idealen
steeds achter zichzelf aan moeten gaan

zij, die zien hun verlangen steeds breken
steken in woorden van ongeloof
in ooit-gevonden-geheeld-geweten
verlangen, feilloos, toch weer gedooft

de wereld aan stukken verdeeld, gespleten
tot argeloos, dan nog weer gedeeld....
schrijnend onwetend van al het nieuw leven
als in een toekomstbeeld

(en dan)
in de klank van je stem
kantelt verleden naar licht en liefde
een zachte ijlheid, die ik was vergeten,
de ijlheid van tientallen stemmen meer

15. Als de wereld even stil staat

Als de wereld even stil staat,
dan doet zij dat voor mij.
Als de zon vandaag niet opgaat,
dan verbergt zij zich in mij.
Waar het leven zich terugtrekt,
in regels weglekt,
buiten dag en nacht...
daar houdt mijn wereld wacht.

Als de tijd vervaagt,
dan lost zij op in mij.
Als het ritme vertraagt,
is er een nieuw getij,
een natuurlijk verlangen,
onbevangen,
als een hartendief...
daar heeft mijn wereld lief.

Als mijn lichaam aarzelt,
dan doet zij dat voor mij.
Dan staat zij even stil
en ga ik niet voorbij,
waar het ademt en klopt,
waar het ooit is gestopt
bij een nieuw begin...
daar heeft mijn wereld zin.

16. Ergens ben ik het verloren

ergens ben ik het verloren
 tussen toen en nu
 verloren
 over de grens gegaan
 overeind gaan staan
 op vreemde grond
 met open mond
 leef ik mijn tweede adem

 je weet het nooit
 hoe toch eens ooit
 woord en hand ineengeslagen
 komen tot dezelfde vragen
 en alledaags en moe gevochten
 toch het lot nog wordt bereikt

 een murmeling van dieper water
 genezing vragend
 welt omhoog
 een aai in de leegte
 in de hoop
 dat angst haar vleugels
 lam geslagen
 dat liefde zwaarder woog

17. En God zag dat het Goed was

*Ga je met me mee in die troostende gedachte
 dat God zag dat het Goed was,
 zonder enig onderscheid
 dwars door hokjes en door muren,
 midden in de strijd?
 Heb jij ook gezien
 hoe in al die gebrokenheid
 en al die verschillen
 en al dat verdriet,
 hoeveel medeleven er is?
 Heb jij ook gezien
 hoeveel er opengebroken is
 de gaten en spleten,
 niemand vergeten,
 hoeveel er vergeven is
 door jou,
 met jou,
 zonder jou,
 om jou,
 in jou....?*

Het blijft een troostende gedachte
 dat God zag dat het Goed was
 meteen vanaf de eerste dag
 tot in de eeuwigheid,
 wie weet hoeveel ruimte geschapen
 om te geloven in de menselijkheid.
 Tussen hoop en vrees, lief en leed,
 geboorte en dood, op een blauwe planeet,
 kwetsbaar en sterk, licht en zwaar,
 alleen of juist niet zonder elkaar,
 in een wereld van verschil, elkaar ontmoet,
 verstoten en omarmd, bitterzoet.

Het blijft een troostende gedachte
 dat God zag dat het Goed was
 zover als je maar kijken kon in de oneindigheid,
 wie weet hoeveel ruimte geschapen om te geloven in
 barmhartigheid.
 Van Oost naar West, van Zuid tot Noord,
 arm en rijk het hoogste woord,
 wijsheid en waarheid, groot en klein,
 h  imwee en bew  st zijn,
 hier en nu, gevangen en bevrijd,
 tot het uiterste gedreven, tot Eenheid.

*Ga je met me mee in die troostende gedachte
 dat God zag dat het Goed was, met de grootste stelligheid
 dwars door alle angst en twijfel, en gelatenheid?*

18. Gestrekt uit het ongerede

gestrekt uit het ongerede
tussen oever en horizon
ligt 't zilver donker land

in lijnen zwart getekend
voor eeuwig ontwaaid
door winter omrand

ik zie
dit land bereid tot leven
twee kinderen
over strak water gaan
ik roep hen tot verwondering:
daar haalt de zon haar goud vandaan!

het ijs smelt
in diep diep water
stroomt en springt
mijn kant nu op

kom kinderen
er is een later

19. '1984'

*negentienhonderdvierentachtig
was jij maar iemand
een ik of jij
die rusteloos en jachtig
blijkt aan mij voorbij*

tussen mijn vingers door
zie ik tijden komen
onbestemd, laat mij maar gaan
nauwelijks is er gehoor
slechts waar het breekt in dromen
kan ik rechtop gaan staan
want de tijd is nieuw
en de jongste van haar dagen
komt in mij op om alle ouden te verjagen

ook de toekomst is nu oud
en in haar vergeelde vragen
blijf ik stil en koud
om warmte klagen
ik voel me zoals jij
een droom van werkelijkheid
die rusteloos en machtig
mijn leven lam legt
die niet weet en niet vergeet
en los geslagen ook niet echt meer vecht
want de tijd is nieuw
en de jongste van haar dagen
komt in mij op om alle ouden te verjagen

20. De cirkels

Het lijkt nog maar vijf minuten geleden
dat ik gisteren hetzelfde deed
alsof de dag en de nacht
zijn dubbel gevouwen
en aan elkaar geplakt
precies op dit moment
dat ik hetzelfde deed
en tussen hetzelfde in
lijkt alles teniet gedaan
de vijf minuten worden er twee
jaren een dag en een nacht
....en het lijkt nog maar één minuut geleden
dat ik in de oertijd hetzelfde deed.

De cirkels in mij breken open
en door de gaten stroomt intens meegevoel.
Alle honger sterft in weten wat te doen.

21. Hé, jij daar in de spiegel

He, jij daar in de spiegel,
 dicht bij me.
 En als je me ziet,
 vertel me dan,
 geheimen.

Want jouw ogen zijn meestal de mijne niet
 met een boodschap die mij er buiten liet.
 Pas als je naar me lacht en ik plezier heb voor twee,
 dan weet ik dat ik het ben, daar in jouw ogen.

He, jij daar in de spiegel,
 verken je mij?
 En als je dat kan,
 wat zie je dan?

Want jouw wereld is meestal de mijne niet
 ook al zal ik de grenzen verleggen
 totdat je naar me lacht en ik plezier heb voor twee,
 dan weet ik dat ik het ben, daar in jouw ogen.

He, jij daar in de spiegel,
 verbeeld je mij
 en stop je mij?
 En als je dat niet kan,
 wat mis ik dan?

Want te snel en te vluchtig is mij ontgaan
 de blik die jou ziet staan.
 Pas als je naar me lacht en ik plezier heb voor twee,
 dan weet ik dat ik het ben, daar in jouw ogen.

22. Zijn lied

*Eens geboren om mens te zijn,
ben ik nog steeds op weg.
Vrij gezongen door een lied van macht,
de woorden zijn gezegd.*

Op zoek naar jou, vrouw,
kom ik hem steeds tegen
en laat zien hoeveel ik van je hou.
Hij kruist mijn pad in allerlei gedaanten,
wisselt mijn lijf en mijn gedachten.
Ik ben op zoek naar jou, vrouw,
en hij is voortdurend dichtbij.

Soms, als het aardedonker wordt, moederziel alleen,
overleeft een man in mij en buigt zich om mij heen.
Opgestaan tussen de doden, moe en bang
en meer dan hen verslagen, kreeg hij levenslang.

Als ik jou in mij laat schijnen, als een zon van helder licht,
als het diepste aardse welkom, als in een gedicht,
dan komt hij naast jou tevoorschijn in een zee van overvloed,
zo gelukkig met het kleinste, zodat God zei: 'het is Goed'.

In dit lied wil hij bezongen, op de voorgrond net als jij,
de kleine jongen in het Oosten, hand in hand met mij.
Grote man in het Westen, levenslang mijn kameraad.
Samen ooit de reis begonnen, samen nooit te laat.

In de Mayacultuur brachten mensen elkaar een vaste groet.
 Het was een verklaring van eenheid en een-zijn, in respect en
 dankbaarheid voor al het leven op Aarde:
 'In Lak'ech Ala K'in'. Het betekent: 'Ik ben jij, en jij bent mij'
 of 'Ik ben een andere jij, en jij bent een andere ik'.

23. Breng een herinnering thuis

*Laat wereld van verschil voorbij gaan,
 breng tijd van twijfel tot stilstaan,
 breng een herinnering thuis,
 In Lak'ech Ala K'in **

Jouw gezicht is als een vergezicht, ik zie jou.
 Jouw ogen spreken van levenslicht, ik hoor jou.
 Tussen zinnen door verdwaald, lees ik jou.
 Achter tranen weggehaald, vind ik jou.

Vrij gevochten als een kind zo blij, ontroer je mij.
 Je nam mij mee in dromen, zo win je mij.
 Over grenzen heen gegaan, vergeef je mij.
 Tevreden ben jij opgestaan naast mij.

Als jij spreekt van vrede, geloof ik jou.
 Als de woorden uit een ver verleden, ik ken jou.
 In gebaren geef je mij betekenis.
 In de liefde zeg je mij hoeveel dat is.

Een antwoord op jouw vragen heb ik niet.
 Een medicijn voor tegenslagen weet ik niet.
 In de stilte van de nacht troost je mij.
 Telkens herhaal jij zacht: we zijn vrij.

24. Ont-moeting

Aan harten ontbloeit de liefde
aan stem ontkluistert de ziel
aan voeten ontspringt een levenspad
ontkiemt waar het oog op viel

Aan gezichten ontmaskert bedoeling
aan rimpels onthult zich de tijd
aan glimlach ontbrandt verlangen
ontwapent, ontmoet in strijd

Aan illusie ontspint geweten
aan schaduw ontvalt licht
aan gedachten ontleent zich vrijheid
ontsluiert innerlijk zicht

(..maar bovenal:)
Aan handen ontvangt een medemens
aan aandacht ontrijst de zon
aan bewustzijn onthecht lijden
ontwaakt
ontroert in stilte, aan bron

25. Voorbij

het gaat voorbij....
 waar-niet-meer-te-praten-valt
 waar woede wordt gesmoord
 in zelfbeschuldiging
 uit angst
 voor angst
 ga weg
 ga weg
 niet weer
 van binnen dicht geslagen
 klik
 vermoord
 en toch en kijk

het gaat voorbij....
 dat waarover-we-niet-meer-praten
 het houdt het vol
 heel simpel:
 het is niet goed
 zoals de blijheid wordt verkracht
 tot uiterlijk vertoon
 om leugen te bedekken
 bewust blind
 waar mensen liggen te verrekken
 en toch
 en kijk

het gaat
 ver voorbij....
 waar-nu-niets-meer-valt-te-doen
 alleen nog maar
 een toch
 en kijk
 iemand wil nog luisteren
 een open deur

een kind
een dwaas
en dan.....
kijk

ver voorbij....
daar-waar-maar-één-antwoord-is
zo sterk gestaag
het-is-niet-goed
ik luister.....

26. Conceptie

Ik was het vergeten
maar de plek herinnerde mij
hoe ik me voelde en keek
naar de vogels die omhoog cirkelden
op de warmte van de aarde
het is niet de herinnering
niet de schoonheid van het beeld
niet het eigen leven van de symboliek
niets is dat vergeleken bij
de magie van het te binnen geschoten zijn
door deze plek
zo onverdacht verwacht
zo moet conceptie zijn.

27. Vrij aan elkaar

in den beginne was het Woord
en het Woord was vrij
slechts in nabijheid
wilde het worden
in betekenissen
verorden
tot zin

zonder woorden
kruip jij in mijn rug
je geeft me grond
waar aangezien

in een vacuüm
waarin slechts
op de adem uit
ik vrij kan komen
vormt zich de stroom
van onstuitbare woorden

jij en ik
in bekentenis

28. '1972'

Waar het regelrecht op niets uit liep,
heb ik je gevonden.
Tussen de regels door, alsof een nieuw begin
met een wereld van verschil tussen ons in.

Dit ene moment wil ik zijn gevangen,
geboeid door de liefde, bevrijd van de angst.
Dit ene moment is er niets gezegd,
geen toekomst voor ons weggelegd.

In mijn armen heb ik je genomen
om eindelijk op adem te komen,
gerustgesteld door woorden,
die niet zijn gevallen tussen jou en mij.

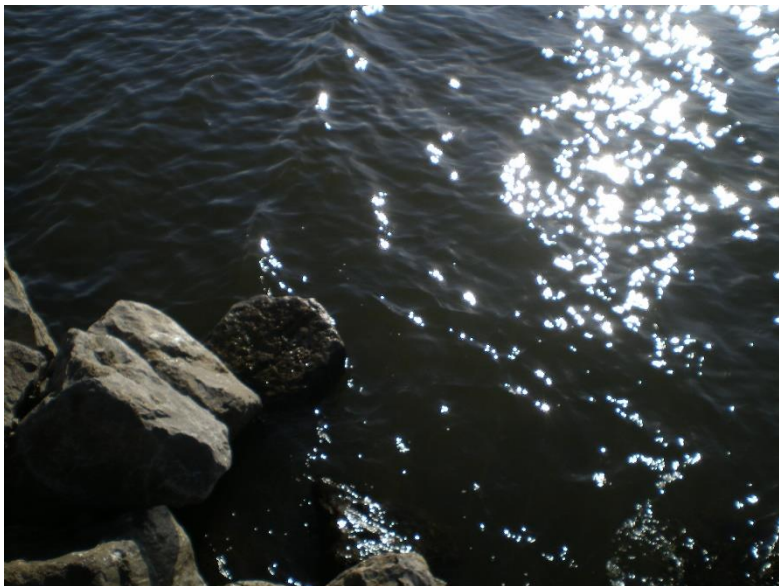
Voor vriendschap te laat, te vroeg voor verdriet;
geen ruimte voor voorbedachte rade,
waarin jij en ik elkaar beloften doen
voor een tijd in het verschiet.

In mijn armen heb ik je genomen,
beschermd tegen alle boze dromen.
Heel even scheen de zon
in twee werelden tegelijk.

Waar het regelrecht op niets uit liep,
bleef alles bij het oude,
maar tussen de regels door was er dit nieuw begin,
waar ik voor altijd bemin.

In jouw armen kon het leven stromen
en heb ik alsof afscheid genomen.
Heel even ongezien
ben jij dwars door me heen gegaan.

29. En dat is al

*soms ben ik even zichtbaar
als door een vonk geraakt
zo ineens ontvlambaar
en uit licht gemaakt*

Merlia, Merlia, vertel me jouw verhaal
zodat ik het in zinnen uit kan lijnen
in rake woorden kan verfijnen
en laten lezen zwart op wit
precies hoe het zit

‘en dat is al’ als je aan het eind begint
al het andere daarvóór
mocht je willen dromen
was een kans om over de brug te komen
een manier om te worden bemind
zo waren er twee tweeën
die maakten vier om drie
het spel werd ras gevreeën
bi-o-logie

maar,
stel ik boven al
zonder lijn of duur
over schoonheid van impressie
van toegelaten innerlijk vuur:
zo binnen zo buiten
wat is de spiegel meer dan mijn ziel?
als boven gelijk beneden
de lichtval meer dan waar ik viel?
er is in, er is uit
wat is de tijd meer dan mijn adem?

ik ben een koestering over de drempel gedragen
mijn ‘ja’ beantwoordt alle vragen

30. Mijn lijf doet pijn

mijn lijf doet pijn
waar de kracht
zich nestelt
en broos herboren
zich niet laat dwingen

op vleugels wil zij
gedragen
het uiterste van mij vragen

onhandig trillend
naar buitenkant
wankelend
op grenzen geland
gaat zij

door ogen van naalden heen

31. Fluisteraar

als een fluisteraar
loods ik je binnen
ik weet zeker
een toontje hoger
of lager
en dan kan ik je zien
het is allemaal
een kwestie van frequentie
ik weet zeker
een fractie hoger
of lager
dan omarm ik je bovendien
fluisternauw komt het lot
langsij elkaar treffend
ik weet zeker
er is een plot
voorbij deze horizon
ver voorbij het punt
de illusie
dat twee parallelle lijnen
elkaar raken

32. Glimlach

Aandacht slaat opnieuw aan
en trekt mij, een en al,
in het bewuste zijn
! En niet voor niets:

Glimlach kruipt over de rand
met een boodschap dat
alles is geweten
en de wind huiswaarts waait
dat een nieuw geluid in wording
leven zaait
nog stil
net boven de horizon
nog in de kleuren
van innig verwachten
nog glanzend van de zee
waaruit zij rijzen kon
min duizend gedachten
Glimlach stroomt over als een rivier
over mijn gezicht
de aarde rond
over de rand van Opgetogen Hart
over
tot het mijn ziel stut en grondt

Aandacht is opvallend stil
elke gedachte voorbij

De middencirkel in het medicijnwiel wordt ook wel genoemd: 'kindervuur'

33. Kindervuur

In ons leeft het Kindervuur
als zon en maan tegelijk
ons gezicht verwarmen,
als alle goden in ons hemelrijk
de vrede op aarde omarmen.

In ons leeft het Kindervuur
als engelenstemmen hoorbaar zijn
en van de toekomst zingen,
als wij elkaar voor altijd
met liefde willen omringen.

In ons leeft het Kindervuur
als hét verhaal van hét begin
ons steeds weer thuis doet komen,
als in het diepst geheim van de nacht
je wakker wordt van stoutste dromen.

In ons leeft het Kindervuur
als hoofd en hart tegelijk
de wijsheid toebehoren,
als van ons leven elke dag opnieuw
de mens in ons herboren.

In ons leeft het Kindervuur
als de wereld vol en rond is,
zonder eind en niets verdwijnt,
als de wereld op z'n kop...
sta jij recht overeind.

34. Vrij van binnen

Zacht en warm en vrij van binnen
 schijnt een licht in mij.
 Daar kan ik opnieuw beginnen
 na honderd malen keerzij
 en op mijn lippen ligt het leven
 van tranen vol en zout;
 zo heb ik de eerste schreeuw gegeven
 dat ik van 't leven houd.

Zacht en warm en vrij van binnen
 brandt een vuur in mij.
 Daar kan ik de woorden vinden
 voor duizend maal 'dichterbij'
 en onder mijn huid bruist het leven,
 van zoete herinnering;
 Zo heb ik mijn eerste woord geschreven,
 tussen de lijntjes in.

Zacht en warm en vrij van binnen
 is er een droom van kracht.
 Daar laat ik zilveren draden spinnen
 voor duizend en één nacht.
 Op handen gedragen is er nieuw leven
 in stille tevredenheid,
 opgevangen en verweven
 met de eeuwigheid.

Zacht en warm en vrij van binnen
 schijnt een licht voorgoed.
 Daar zingt mijn ziel van de liefde
 en de bron van overvloed.
 Als nergens een begin voor later,
 mijn naam verwaait in het zand,
 dan zijn wij als de zon in het water
 van het beloofde land.

35. DOEN

Op een mooie wintermorgen,
de oude wijsheid voorbij
kwam er een eind aan alle zorgen,
in die ene stap opzij.
Wat er ook aan de hand was,
aan mijn hand ging alles mee.
Ik liet mijn woorden varen
van een stroom naar een open zee.

Ja, ik zal doen wat er voor mijn voeten komt,
elke stap geeft grond.
Het lijkt zo doelloos, het lijkt zo vaag,
maar het is sneller dan het licht en tijdloos traag.
Als ik maar doe wat er voor mijn voeten komt,
elke stap geeft grond.

Op een mooie wintermorgen
tegen alle tijden in
zwijgen vanzelfsprekend gedachten
en gaan terug naar dat ene begin.
Hoe het me ook geraakt heeft,
mijn hart is niet van slag
en heeft mij vastgehouden
van een traan tot aan een lach.

Ja, ik zal doen wat er voor mijn voeten komt,
elke stap geeft grond.
Oneindig kwetsbaar, mooier dan ooit,
op vleugels gedragen, en met licht getooid.
Schijnbaar dromend en ongekend,
maar altijd geweten, dat ieder einde wen(d)t.
Als ik maar doe wat er voor mijn voeten komt,
elke stap geeft grond.

36. Alles en niets

vlak naast de bron
zo dichtbij als mogelijk
om nog net niet op te gaan
val ik van pure onschuld
in slaap
het vertrouwen
verzacht de ruwe randen
waaraan het leven van alledag
blijft hangen en dreint
en schrijnt om aandacht
nu even niet....
in mijn bekken voel ik
hoe de bron overvloedt
en niets van wat ik ooit dacht
heel laat
hoe niets van wat ik ooit dacht
over blijft
hoe alles gebruikt is
en op
dit is het
voor niets anders dan goed
zo alles en niets
word ik na gelaten
gereed en wakker

37. Zo licht als de veer van Ma'at

*Zo licht als de veer van Ma'at,
liefdevol als een bakermat
gaat binnen mijn tijd de wereld
als een waardevolle schat.*

Er ís een schat aan wonderen, wachtend op geloof
voorbij een berg aan gedachten;
voorbij al die gedachten is er de verwondering,
voorbij die gedachten.

Er ís een schat aan onschuld, verwekt in ieder kind
voorbij de val in zonde;
zoals in de hemel is de aarde bemind,
zoals in de hemel.

Er ís een schat aan vrijheid, achter ieder 'neen'
voorbij een zee aan illusies;
in werkelijkheid zijn wij niet alleen,
in werkelijkheid.

Er ís een schat aan woorden, in ieder verhaal
voorbij de angst voor stilte;
vrij van angst verstaan wij elke taal,
vrij van angst.

Er ís een bron van vreugde, verborgen in ons zijn
voorbij elk verlangen;
einde in begin als een tijdloos refrein,
einde in begin.

Er ís een schat aan wijsheid, van zelf sprekend waar
voorbij de grens van ons verstand;
boven ons verstand is het zonneklaar,
boven ons verstand.

Engels

38. Sweet gentle silence

Sweet gentle silence
 from nowhere before
 leading to nothing after
 all is right once more
 from still no ending
 and endless beginning
 Sweet gentle silence
 it is like a blessing when you lay hands on me

Sweet gentle silence
 takes over my daily life
 speaking words I can't remember
 in me they did survive
 like a wink of an eye in the storm I rest
 the purest peace came over my quest
 Sweet gentle silence
 it is like a blessing when you lay hands on me

Sweet gentle silence
 you make me fall apart
 to breathe and safely reconnect
 listening to my heart

|
 |

Sweet gentle silence
 it is like a blessing when you lay hands on me

39. An ocean inside

*There's an ocean inside and I'm sailing it
quiet on the wind of truth
my inner-eyes wide open
knowing what course to choose*

Will you meet me on the island of trust
walking the rhythm of our names
to dance and fall
and never be the same
will you meet me on the island of trust

Will you meet me on the island of hope
and keep the warm fire burning
share the comfort of our soul
for sweet tender yearning
will you meet me on the island of hope

Will you run ashore with me in a dream
bare hand and bare feet wandering
all word, all sound
as one whispering
will you run ashore with me in a dream

40. First sounds

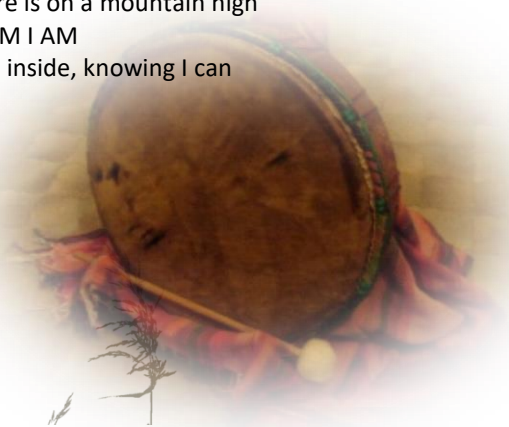
*From under my skin
the words did come
and I listen most carefully
written in the language
of heart and soul
it never was more truly*

In the wave of first sounds greeting a new day
In the earliest light I walk the medicine way
Being alive, celebrate I am
Sharing the light inside, knowing I can

In the wave of first sounds I've come to the sea
The face of my soul I touch for ever to be
Going with the stream, trusting I am
Sharing the love inside, knowing I can

In the wave of first sounds greeting mother earth
On my way home she is eternal birth
My daily prayer, grounding I am
Sharing the power inside, knowing I can

In the wave of first sounds with the wind I fly
My breath is all there is on a mountain high
Being all in one, OHM I AM
Sharing the wisdom inside, knowing I can

41. Search and replace

*I've got to reset myself,
back to zero,
keep up the soul-searching,
search and replace fear by love.*

A beautiful sun is rising, can we see each other today,
from all the right angels,
in close perspective of what we can be?
My eyes are opening, it feels like blindness,
never stop hiding,
can we see each other like a beautiful rising sun?

A child is born in the midst of fall,
can we live with ourselves today,
for all the right reasons, making space for the unexpected?
A miracle is happening, it feels like losing,
never stop wondering,
can we love the innocent child within?

The lion is sleeping with the lamb, are we compatible today,
using our greatness to uncover secrets, in mysterious ways?
The magic is returning, it feels like falling,
in endless brainstorming,
are we compatible like the lion and the lamb?

The wings of a butterfly make me smile,
can we celebrate life today,
gracefully greeting, playfully meeting, for ever to stay?
My heart is opening, it feels like breaking, never stop crying,
can we celebrate life with the colours of our wings?

42. In the Garden of Eden

*In the Garden of Eden
our names are known
together we will be
heard in the wind
written on stone
found by the sea
God will let it be*

I seek the shadows of this day
enter slowly skies of grey
carved with words of great distress
darkness wants to possess

I walk this God-forsaken place
like the bareness of its face
moving lines beyond my birth
into the stillness of this search

It's cold out there, my lover hides
the dreams we share drifting aside
I need the touch of remembering me
and all we ever meant to be

The lines of history fade away
keeping us so long astray
now there's hope, the pain will grow
I won't let you go

43. Calling to the present

Calling to the present all that I am
from past and future, from far away
calling to the present, I pray
and so it is, AMEN

Coming out to be all that I am
in light and darkness, my own chosen way
coming out to be, I pray
and so it is, AMEN

Being awake all that I am
there is a dream, passing my way
being awake, I pray
and so it is, AMEN

In the middle of creation all that I am
I'm spinning the web, day by day
in the middle of creation, I pray
and so it is, AMEN

Entering silence all that I am
on holy ground, along the ocean way
entering silence, I pray
and so it is, AMEN

Meeting the stars all that I am
through the centre of the universe, there is a way
meeting the stars, I pray
and so it is, AMEN

Calling for love all that I am
I am truth, I am my way
calling for love, I pray,
and so it is, AMEN

44. Dear K. and me

In nagedachtenis van Jiddu Krishnamurti (1895-1986)

There is love between dear K. and me,
and it came to me in a dream.

We sat on the steps of a tall building,
in the middle of a traffic stream,
together, side by side, dear K. and me.

Right in front of us there were two ways,
that came together in a third.
And we were facing the third way, straight ahead,
in the middle of a traffic stream.

We sat together, dear K. and me, as friends,
interchanging ideas, how to save the world,
and K. made a point:

‘This place says it all for me.
Everywhere beyond this place,
we always have to choose;
which way to go in the middle of the stream,
in the middle of a traffic stream?’

And K. made his statement, in a mind-blowing way:
‘None of these choices is new;
these are all beaten tracks, so what is new?’

So we sit here as two friends and K. says to me:
‘You have turned around;
you’re looking at oneness, the way that transcends.
The question is, exactly on what ground?’

We watch together as one by one,
people join us on the steps,
stepping out of duality and separation,
heading straight for togetherness.
Clearing the road for all of mankind,
no one lost or astray.
In the middle of creation,
in the middle of the stream,
in the middle of a traffic way.

And we are dazzled by the beauty of this event,
display of empowerment.
We look at the essence of humanity,
the power of turning around.

What exactly started this?
There is silence evoked by this phrase.
It hits us from nowhere immediately, timeless, spaceless,
as two friends, together, K. and me.

When I woke up, there was the grace of silence,
the stillness of togetherness,
for ever to be, unbroken in my heart,
fulfilling promises,
in the middle of the stream,
in the middle of a traffic stream.

There is love between dear K. and me,
and it came to me in a dream.
We sat on the steps of a tall building,
in the middle of a traffic stream.

45. Healing Energy

*It's the rhythm of this healing energy
that makes me going,
must keep the right frequency,
I'm in the mood for glowing.*

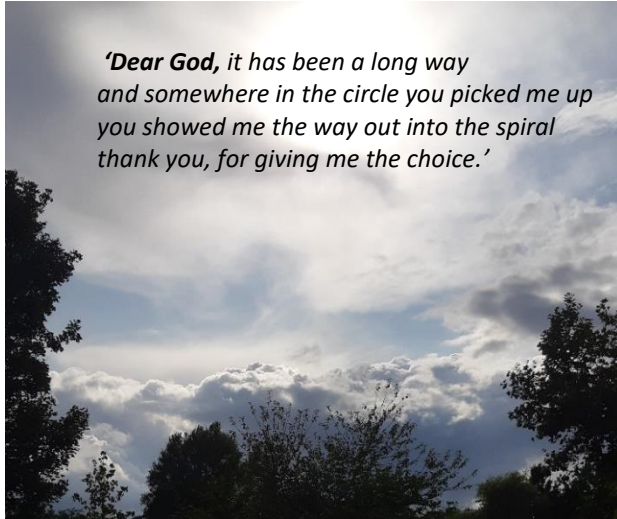
I have to open up my eyes, get on my feet,
shake my mind, o, that's what I need.
There's someone in the mirror I'd like to see,
what a beautiful face, just look at me.
There's the spirit of darkness and the spirit of light,
I have to keep up my spirit so no more fight.
In the garden of my life there was a rose unseen,
I couldn't understand but now I know what it means.
Like the waves in the sea, it's never the same,
roll on, make me free and whisper my name.

restless it'll be, not being alone
restless it'll be, being safe and strong
restless it'll be, being bright and shine
restless it'll be, being way out of line

Can't keep up with my thoughts, they are running like hell,
must keep my body fit, 'cause this ain't feeling well.
There's a spider in its web right in the middle of it all,
I have to feel the strings and learn how to fall.
In the deepest ocean, in the highest sky,
the love of God will never die.
Bring out the light, let's hear the sound,
must keep my feet on the ground.
Like the crystal in my hand, it's never the same,
will you be my friend and colour my name.

46.

One day I stood before God
to be seen and purified
to renew my prayers,
to deepen my respect for all life
and when the veils were down again,
daily life returned
with all its needs for words and names
and one memory more to be yearned.

As life rolls on
colours are changing
a new light opens the door
and through all the ages
comes this feeling
that already we are chosen for

47. Don't tell me to leave it

*Tumbling down through the layers of unbelief
 showing up in the realms of knowing
 riding gracefully on the back of whales
 making history shifting and flowing
 Show me now all the colours
 to wake up new sounds
 in spaces even more inviting
 reading carefully to be informed
 how to remember my own hand writing*

Someone is speaking the words: 'don't look back'
 truly turning the corner
 no more repeating, this is really new
 only yóur heart beating
 you put yóurself in the centre of life
 and you really did surrender
 to your own creation a world all in one,
 a world full of celebration

And at the same time, nothing has changed
 don't tell me the words explaining
 it is more than a feeling, it's living full colour
 don't ask me to give it in names
 someone is compelling me 'Come to the sea'
 be with me beyond all reasoning
 ride with me on the top of the waves
 and softly give in to

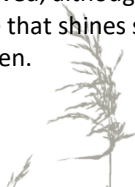
Someone new is present in millions of faces
 truly all work has been done
 showing me beauty of thousands of places
 in perfect timing as one
 and at the same time not being with you
 my heart is really breaking
 not sharing this love in your eyes only
 don't tell me to leave it

48. I cannot not

Well, I cannot not be chosen
 and I cannot not be safe.
 Every choice leads straight to heaven
 and I've never seen a grave.
 I cannot not be connected and I cannot not be whole,
 there's something in the air that constantly will feed my soul.
 Well, I cannot not see beauty,
 I cannot not feel the love
 that comes pouring down
 from a place behind my heart.
 I cannot not be the one, I always meant to be,
 every moment of my life is remembering me.
 So, I cannot not have mercy
 and I cannot not forgive
 for I've been carried in the womb
 of planet earth that she may live.
 So, I cannot not be faithful, I cannot not be in peace,
 embracing all my gravity, so it can gracefully release.

Well, I cannot not have freedom
 and I cannot not have space.
 Being made of timeless stardust,
 shining through a human face.
 Well, I cannot not feel suffering, I cannot not be in pain,
 when people live in fear, it instantly will stop my brain.
 Well, I cannot not be knowing, I cannot not be aware,
 the illusion is gone, we are the ones that really care.
 I cannot not be the one, I always meant to be,
 every moment of my life is remembering me.
 So, I cannot not be happy and I cannot not smile
 for I have seen the holy grail in the hands of a child.
 So, we cannot not be loved, although it often seem
 for there's a light inside that shines so bright
 that it cannot not be seen.

49. Echoes of home

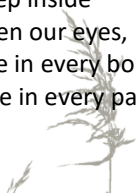
From far away it echoes in my body
 deep down it roots my daily plan
 I hear the call through all the human suffering
 searching for a place to grow and shine
 and when it finally comes to rest,
 there is a timeless sense in every boundary of earthly life.
 There is a timeless sense in every part of our quest.

I found my way home, I found my way home
 and there is home in every word of freedom
 the bowl with water is running over in my hands
 washing away all fear to set me free, to let God be near.

From far away it echoes in my body
 remembering all the reasons why
 I touch the ground of all human awareness
 searching for a place of Hope and Light
 and when it finally comes to peace,
 there is a timeless sense in every boundary of earthly life.
 There is a timeless sense in every part of our quest.

I found my way home, I found my way home
 and there is home in every stone on my path
 there are angels waiting for me to walk on
 and tell it to everyone,
 there is a home where death is overcome.

From far away it echoes in my body
 more clear and strong as ever before
 for now is the time to feel every emotion
 looking at ourselves deep inside
 and when we finally open our eyes,
 there is a timeless sense in every boundary of earthly life.
 There is a timeless sense in every part of our quest.

I found my way home, I found my way home
and there is home in every word of this song
the spirit of love will open my heart;
It's the only way to come home.

50. I give in

I give in to you, I confess to your light
 I open up to your word, from the beginning to abide
 I give in to your love, that makes my life whole
 I open up to your sound, to be heard from the soul.

I give in to my heart, I confess who I am
 I open up to the stars, from the beginning my stem
 I give in to the love, as a well from within
 I open up to the sound and the joy it will bring.

I give in to these times, I confess to what I know
 I open up to planet earth, from the beginning my home
 I give in to my love for all that exists
 I open up to the sounds for eternal bliss.

I give in to you, I confess to be lost
 I open up to let you in, from the beginning I trust
 I give in to your arms that draw me nigh
 I open up to the sound of our wings to fly.

I hear truth in your confessions
 I see grace as you create
 I find comfort in your presence
 I feel power to be great and to be humble,
 to be strong and to stumble,
 to be lost and to be found,
 to be the one and never lonely,
 to be restless and in peace only.

51. Sanctuary

Well, can you see how my Spirit lightens up,
how the whole world brightens,
there's a Sanctuary in place, so it be.

Please, let me tell the story to enjoy,
how the whole world matters,
there's a Sanctuary in place, so it be.

the lake, the cloud, the tree,
the shore, the sand, the sea,
the book, the page, the word,
the wings, the colours, the bird,
the rock, the throne, the ground,
the steps, the path, the sound,
the grail, the crown, the signs,
the hand, the music, the lines

Well, can you feel all the human coming through,
how the whole world's smiling,
there's a Sanctuary in place, so it be.

Please, let us share the wisdom to reveal,
that the whole world is in our hand,
there's a Sanctuary in place, so it be.

the moves, the waves, the wall,
the eyes, the shadows, the call,
the dreams, the sin, the loss,
the womb, the child, the cross,
the taste, the soul, the light,
the bridge, the mirror, the sight,
the joy, the game, the fate,
the river, the fall, the gate

Well, could you stay in this moment to recall,
how the whole world's fading,
there's a Sanctuary in place, so it be.

the sky, the rhythm, the sun,
the wind, the cry, the one,
the home, the drive, the best,
the balance, the foot, the rest,
the secret, the truth, the key,
the earth, the hollow, the free,
the voice, the essence, the name,
the life, the love, the flame

Please, let us stay, dancing,
stay in tune,
as if the whole world listens,
there's a Sanctuary in place, so it be.

52. It's all in-information

*Come and dance with me through the spirals
step ahead in awareness and fall deep in love.
Only in the middle, only in the middle
we'll pick up the on-going sound.*

Tracing the story, the word to begin,
unchallenged in true meaning.
Life has been answered and the question was mine,
just risen from nowhere like a clear memory.

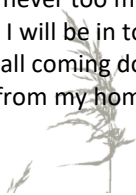
Moving the lines, carrying the fields,
balancing beyond all figures,
creating the symbols, to fold and behold,
embracing tenderly a whole new world.

It's all in-information, it's never too much,
It never will end, 'cause I will be in touch.
It's breaking loose, it can't be stopped.
We really did choose, it's already dropped.

It's all in-information, it all make sense.
The puzzle will never fall to pieces again.
The face of the earth is an open book,
past, present and future, just have a good look.

Must keep on dancing, must keep on the move.
My body's a freeway, to phrase my own groove.
Numbers clicked in place, portals in time due,
beacons on pathways, so old, yet so new.

It's all in-information, it's never too much.
It never will end, 'cause I will be in touch.
This over-soul light, it's all coming down.
It really feels good, it's from my home-town.

It's all in-formation, it all make sense.
The puzzle will never fall to pieces again.
In search of a pathway to flow free,
flooding into matter, well it matters to me.

Must turn it inside out, reverse it in time,
just keep it alive in all its prime.
It's all in-formation like a smile coming through,
so soft and easy, between me and you.....

53. Goddess within

*Now is the time for her to show,
we nearer the place of great changes,
from all times I gather myself to resolve
in presence and join her ranges.
There's a Goddess within,
born on the graves of old times.*

I feel her hidden in the farthest cell of my body,
I sensed her put away in a last drop of rain,
her face is like a dream, forgotten,
I seek and desire, but that's not the way.

Down to earth I feel the warmth of love and caring,
there's all the room to die and being born,
a woman knows and bleeds in this fire,
I feel and celebrate, it makes me strong.

I heard my name was never lost or forgotten,
I hear the call for the woman in me to come out,
there's only me who can lead her walking
and there's a hand on my shoulder to dispel all doubts.

Voor de kinderen

54. Sterrenkind

Sterrenkind, wervelwind,
draai eigen draai met de zon mee.
Duizendtint, wondervrind,
zin eigen zin en genoeg voor twee.
Engelgroet, op vrije voet,
aard eigen aard met de stroom mee.
Klankenwerk, zacht en sterk,
wijs eigen wijs en genoeg voor twee.

Vertel me waar je hebt gezeten,
vertel me waar vandaan.
Waar was je zonder het te weten,
waar was je zonder naam.
Wat zag je over mijn schouder mee
in gouden stralen van de tijd.
Welke stofjes zijn geweven
met draadjes uit de eeuwigheid.

En toen je wist waar, toen je wist waar vandaan,
toen je kon kijken over mijn schouder,
is er een boekje open gedaan.
Vertel me van je namen, geschreven in het hemelboek,
van je eigen gouden stralen, onverwacht om elke hoek.

Vertel me van het zilveren koord,
waarlangs ik je kon dromen.
Vertel me woord voor woord,
hoe ik je kan verwelkomen.
Wat zou je willen uitstralen voorbij onze tijd
als je kon verdwalen zonder tranen van afscheid.
Welke regels ga jij dan bedenken voor het levensspel.
En wil je met me spelen, als ik tót tén tél...

55. Sterrenplukken

Vandaag ben ik gaan sterrenplukken
bij het licht van de maan
en heb ze met water uit de wolken
in een aarden vaas gedaan.

De wind waaide,
waaide
en blies
de kleuren van de zon,
in zeven-uit-een,
zodat elke ster moest lachen
en in een bloem verdween.

Bloemen houden van de aarde,
ook in het donker en de kou.
Als jij ze plukt, mijn lieve kind,
dan stralen ze voor jou.

56. Notendop

Ik zal een liedje van je maken
 om je nooit meer kwijt te raken
 en in een kleine notendop
 klinkt jouw liedje dan volop.
 Van dit liedje maak ik mensen,
 die met de allerliefste wensen
 jou in mondjesmaat vertellen
 van je ware aard.

Elke noot zegt van te voren
 dat jij er altijd bij zult horen,
 dat stap voor stap je altijd wint
 als je jouw eigen ritme vindt.
 En als je verward en besluiteloos,
 ziet wat mensen bang maakt en boos,
 luister dan naar de harmonie
 in deze melodie, in deze melodie.

Wees in alles wat je bent,
 het liedje én het instrument.
 Zing het als een liefdeslied,
 dan vergeet je hart het niet.
 Ik zal een liedje van je maken
 om je nooit meer kwijt te raken
 en in een kleine notendop,
 klinkt jouw liedje dan volop.

57. Een bedje van gras

Ik maak een bedje van gras,
van groene blaadjes
en donzen veertjes,
van bloemige zaadjes
en teddybeertjes
zo maak ik een bedje al ras
voor mijn lief klein kindje,
een bedje van gras.

Ik maak een bedje in 't groen,
met een hemel van takjes en kleurige mosjes,
veilig verstopt tussen geurige bosjes.
Zo zal ik het zeker wel doen
voor mijn lief klein kindje
een bedje in 't groen.

Op Aarde een bedje voor jou
voor vaste handjes en stevig voetjes,
langs waterige kantjes en richelroutjes.
Een warm bedje tegen de kou
voor mijn lief klein kindje
waar ik zo van hou.

58. NUL is niet niks

EEN TWEE DRIE VIER DRIE TWEE EEN NUL,
 NUL als een cirkel zo rond.
 Mijn ogen, mijn buik, mijn billen en mijn mond,
 ze zijn als een cirkel zo rond.

NUL is niet niks, NUL is er voor de lol.
 Zet een NUL achter een EEN
 en je hebt twee handen vol.

EEN TWEE DRIE VIER DRIE TWEE EEN NUL,
 we lopen in een cirkel rond.
 Ik ben het Begin, en ik ben het Eind,
 we lopen in een cirkel rond.

EEN TWEE DRIE VIER DRIE TWEE EEN NUL,
 we laten de cirkel los.
 Er is een Begin en er is een Eind,
 we laten de cirkel los.

EEN TWEE DRIE VIER DRIE TWEE EEN NUL,
 we zoeken elkaar weer op.
 Een puntje in het Midden, als een bloem in de knop,
 we zoeken elkaar weer op.

EEN TWEE DRIE VIER DRIE TWEE EEN NUL,
 we maken een cirkel in het rond.
 Zoek een plekje voor jezelf, zoek een plekje op de grond,
 we maken een cirkel rond.

59. Hallo

Hallo lieve kleine, wat fijn dat je er bent !
 Nog niet in het daglicht, maar toch al bekend.
 Met handjes en voetjes, een hoofd en een buik.
 Nu nog heel stil, maar straks met geluid.

*We zien jou in de buik van je mama,
 we horen jou in de stem van je pa,
 we proeven jou met de geur van vroeger,
 't gevoel van thuis achterna.*

Hallo lieve kleine, wat fijn dat je er bent !
 Precies op tijd en mooi niet gepland,
 maar volgens de sterren, de zon en de maan
 zul jij op aarde jouw weggetje gaan.

Hallo lieve kleine, wat fijn dat je er bent !
 Door heel je familie nu al verwend.
 Met opa's en oma's, tantes en ooms,
 neefjes en nichtjes, het is als een droom.

Hallo lieve kleine, een huisje staat klaar.
 Jouw vader en moeder beminnen elkaar.
 Met handen en voeten, hun hoofd en hun hart
 lopen zij mee op jouw levenspad.

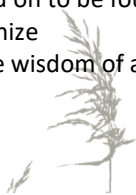
60. The first time I saw you

*God, let her be the arrow and I will be the bow
Let me be strong enough to enforce
and hold this precious vow.*

The first time I saw you, you weren't even there.
Of all the people to be born, you and I became aware.
A child still to conceive, not even dreamed about
brushed aside and moved our time,
so far ahead above the clouds.
The line was set, a magic one.
Against all odds, 't was not to be done.
She cleared the road, strong as a child
and in her first look, the wisdom of ages smiled.

Love was shadowed and life was real.
Of all the stories to be told,
we chose to remember and unveil.
The questions to be asked, the answers still unknown
and you will always be, one step ahead of me.
This is the place, the time is right.
There's work to do, and spread the light.
We can walk on, strong as a child
and in her first look, the wisdom of ages smiled.

Once upon a time in a far and hidden land
the story begins and still there is no end.
Sometimes I feel the edge so small under my feet,
no words between the lines,
no room for each other to meet.
Far and hidden, I heard the sound.
The tune of love, turned on to be found.
A child in me will recognize
and in her first look, the wisdom of ages smiled.

Her eyes will see and the words will come to speak,
her hands will open up to give and to receive,
her prayers will all be heard and she will know the way,
her days will be fine, she will love and shine.

*.....vandaaruit zal ik schrijven
ergens op de draad van de dag
daar waar het mijn huid raakte
waar ik er een punt van maakte
en het even anders zag.*

‘Herfsttintels’, tekst achterkant boek

Een mix van poëzie en liedteksten als oogst in het leven van een 70+ oktoberkind, in verwondering en ontroering kijkend vanuit de plek, die herinnert aan heelheid, mildheid en vrede. Er is altijd beweging. Er zijn altijd andere momenten met een ander uitzicht.

‘Wist ik maar waarom ik steeds vaker opeens moet lachen. Een glinstering op de rand van wat ik nog niet ken, maar kennelijk al wel ben. Laat me dromen daar naar toe, achterstevoren in de tijd naar het reeds vervulde doel. Alles komt altijd rond vanuit de innerlijke rondheid van het leven. Dat dat troost, genade en schoonheid tegelijk is, dat dit de belofte is: daar waar ik er ook in stap op welk punt op welk moment, ik de rondheid zie, de volledigheid, de volmaaktheid en hoe ongelooflijk mooi en boeiend het dan wordt om vanaf de andere kant alles te doen, om het achterstevoren rond en vol te maken. Succes verzekerd, want de som der delen blijkt meer dan het oorspronkelijk geheel ...’

Nelly Maaskant (1952) In de jaren 80 en 90 actief betrokken in een nieuwe stroom spiritueel en intuïtief bewustzijn. Vanaf 2018 met pensioen na ruim 40 jaar loondienst. In de ‘drukste’ jaren: moeder, oma, vriendin, zus, collega, coach/trainer, adviseur, teamleider, mantelzorger, vrijwilliger, leerling/student, muzikant.... Muziek maken en teksten schrijven hoorde er altijd bij.

